

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasáboz petit
soronkint 5 kr-ával
számítatnak.

A bizonyosat a bizonytalanért!

Debreczen, szeptember 22.

(D.) Nem akarunk pártszempontot a dologba keverni. Teljesen mellőzni óhajtunk szabadelvű párti, nemzeti párti, függetlenségi párti és néppárti nézeteket, mert köz- és nemzetgazdasági érdekeket a pártprogramok skálája és pártszempontok szerint ítélni meg, nem lehet más mint egy keverék, egy élvezhetetlen pancs, amelytől meg kell gebednie és felfuvódnia annak az országnak amelyiknek beadják.

Kossuth Ferencz mikor Magyarországot legelőször látta, józan volt teljesen. Mintegy álmából ébredt föl az után a mámor után, melyet neki Tarinó és Nápoly falai közt a magyar ellenzéki lapok, nem annyira „paprasmorgója“, mint inkább kormányrasmorgója okozott s amely italmérésnek azóta csaplárosává szegődött ő is.

Ebben a kábitó mámorban élte át élete nagy részét, ezzel a függetlenségi sósorszesszel locsolgatta és eszegette meg kenyere javát, amely hogy még sósabb legyen, az osztrákok szolgálatába szegődött átkos kormány által eltiport, zsarolt és nyuzott nemzetének szenvedései felett hullatott könnyeivel öntözgette. És mikor a hazajövetel órája ütött, férfias elszántsággal vértette magát neki az utnak, hogy elbirja viselni a fájdalmat, melyet elnyomott hazája s a rémséges adóteher elviselhetlensége által megnyomorított népe megpillantásánál látni fog. Talán el is takarta szeméit mikor jelentették, hogy közelednek a rémország határa felé, hogy elébb majd csak úgy ujjai között kikukucskálva szokják hozzá a borzalmas kép látásához. De amint az ujjai közt ezenképpen kikukucskált, egyszerre csak változni kezdett a tájkép, szebbnél-szebbre, gyönyörűnél-gyönyörűbbre, gazdagabbnál gazdagabbra. Életerős, kifejtett, egészséges nép borította a virágos mezőt és a mi szentfájdalmas Kossuth Ferenczünk ajkairól sóhaj kelt: Oh nemzetem, ha ilyennek láthatnálak tégedet!

És ekkor mint a varázsfuvola hangja, a vonat tompadübörgésén

átszűrődve, dal ütötte meg a hazája felett bánkódó hazafi halló érzékét, dal, amelyenkről édes anyja regélt neki s amelyeneket bölcsője felett zengett valaha. Mi ez? kérdé fölemelve fejét? Miféle tündérország ez? Hol vagyok?

A szélbali kíséret a behatás pillanatának varázsa alatt megfeledkezve szerepéről, lehányta sötét dominójáts fölragyogó lelkesedéssel kiáltá: — Ez Magyarország!

Ekkor Kossuth Ferencznek vennie kellett volna egy botot és végig nyujtogatni tisztelt kísérete hátán: Hát ezt az országot ezt a népet festettétek oly elnyomottnak, oly nyomorultnak, hogy sirassuk azt eddig leélt egész életünkön keresztül. Megkeserítettétek az én atyám minden percét, szenvedéssé tettétek az életét, betegé honszerető lelkét! Lapjaitokból nem olvasott csak panaszt, ajkaitokról nem hallott csak jajsztót, hangotokból nem hallatszott más csak a kormányra átok! Ó ezek után a panaszok, jajsztók és átkozódások után ítelt és érzett, szenvedett is a boldogtalan. Ti tettétek őt szenvedővé, boldogtalaná!

De hát Kossuth Ferencz jólelkű szentimentális ember, nem tett szemrehányást, csak nézett, csak bámult, csak örült, s alig várta az alkalmat, hogy ezen bámulatának és örömeinek kifejezést adjon.

Mióta itthon van, azóta pártfeleitől nem az ujságok szócsovéből, hanem közvetlen közelből hallja a panaszt, a szitkot, az átkozódást, és hallgalva az irás szavaira, hogy *aki farkasok közé került*, azoknak a farkasokkal kell orditania, és nem híven most már a szemeknek, ő szidja legjobban azt a német császárt, a ki Magyarországot látva, mint egykoron Kossuth Ferencz, (daczára németiségének), elhagyta magát ragadtatni.

De hát az az érzelem volt igaz, amit ő hazája megpillantásakor érzett, és a kitörő öröme az a felkiáltása, melyet hazája boldog kinézésének látásakor hallatott! Hanem azóta ismét fejükre huzták dominóik kámzsáit a szélső balok, ismét fölesatolták fekete álarczaikat és a kényszer-zub-

bonyba belezárták Kossuth Ferenczet is! Tagadj meg mindent, amit akkor mondtál és láss feketeinek mindent, amit akkor pirosnak láttál! Tudd meg, hogy mi a tagadás démonai vagyunk, mert ha mindent beismerünk, a mi haladást, gyarapodást, boldogulást látunk: akkor nem jutunk kormányra soha, és te nem lesz miniszterrel soha! Most az osztrákok is mozognak, most meleg a vas, most kell verni!

Hát ebből a szempontból kiindulva, az önálló bankot és vámterületet kell követelni, az nagyon természetes, de abból a szempontból kiindulva, hogy az ellenzéki híresztelések után milyenek képzelte Kossuth Ferencz Magyarországot és a valóságban milyenek látta; abból a szempontból kiindulva, hogy milyenek képzelte Vilmos német császár és milyenek látta; abból a szempontból kiindulva, hogy irigyünkke lett és féltékeny szemekkel tekint ránk a birodalom másik fele; és abból a szempontból kiindulva, hogy mindez a gyarapodásunk *a javítás alapján, a közös bank és közös vámterület alapján történt, okos ember ezt a bizonyosat, a levegőben függő bizonytalanért, ezt a valóságot, ezt a tényt, pusztá föllevések és kombinációkért, nem áldozná föl soha!*

Mi bizonyít zz önálló vámterület mellett? Semmi! Mi bizonyít a javításon alapuló közös mellett? A mi történt, minden! De ha még úgy állna a dolog, hogy gazdáink és nemzet-gazdáink nagy többsége követelné az elválást? De a vélemények ebben a tekintetben annyira meg vannak oszolva, hogy teljesen kivehetetlen a többség. És miután azok mellett, kik a mai helyzet további fentartását óhajtják, mellettük beszél a tapasztalás; mellettük beszélnek a tények; mellettük beszél a király aggodalma és a birodalom szilárdságának érdeke, a szakítás mellett pedig a föltevésen kívül semmi: a kormány, ha mindezeket figyelembe véve akar cselekedni, nem tehet mást, mint amit kötelelessége parancsol; kötelelessége pedig ez egyszerű közmondásból áll: *„A bizonyosat a bizonytalanért ne add!”*

Orvosi körökben
már rég ismert
tény, hogy a

Ferencz József keserűviz

valamennyi hasonló vizet tartós, hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan **Ferencz József keserűvizet**

— **Az osztrák helyzet.** Az osztrák helyzet változatlan és komoly, mint eddig volt. A pártok közt fönnálló viszály még mindig igen nagy s kiegyenlítésére még mindig alig történt valami. Thun grófnak a jobboldali pártvezérekkel tartott tanácskozásán a kormány egyetlen szóval sem árulta el, hogy mit szándékozik tenni. A többség meg van győződve róla, hogy a baloldal csak abban az esetben hagy föl az obstrukcióval, ha a kormány a nyelvkérdésben engedményeket tesz. A katolikus néppárt már javaslattal állott elő, azt követelvé, hogy a kormány terjesszen elő újnyelvtörvényjavaslatot. Thun gróf a pártokkal való tanácskozását folytatni fogja s talán ki fogja fejteni, hogy milyen terve van a kormánynak arra, — hogy a Reichsrathot munkaképessé tegye.

— **A Dreyfus ügy.** A Dreyfus-ügy tegnapi eseményei között legnevezetesebb az, hogy Zurlindent, a leköszönt hadügyminisztert újra kinevezték Páris katonai kormányzójává. Mikor Zurlinden a hadügyi tárczát elfoglalta, azzal a szándékkal fogott munkához, hogy kideríti az igazságot. Sokáig tanulmányozta a Dreyfus-pör okiratait s végre mikor a revízióra kellett nyilatkoznia, hogy inkább lemond, sem hogy a revíziót megszavazza. Ismeretes, hogy egy minisztertanácsban Zurlinden azzal mentegette álláspontját, hogy le kellene tartóztatnia Mercier tábornokot, a volt hadügyminisztert is. Brisson miniszterelnök azt felelte, hogy meg kell tennie ezt is, ha az igazság kiderítése érdekében erre szükség volna. Zurlinden azután másnap a döntő minisztertanácsban beadta lemondását. Hogy újból kinevezték Páris kormányzójává, ez azt mutatja, hogy közte és a kormány között komoly ellentét nem volt. Zurlinden csak a vezérkar becsületét védte, mikor Mercier tábornoknak pártját fogta, de azért ő is és a kabinet több tagja is kimondta, hogy meg van győződve Dreyfus bűnöségéről, de elrendelik a revíziót, mert a közvéleményt más módon megnyugtani

már nem tudják. Érdekes Pellieux tábornoknak egy levele is, a melyet feleletképpen irt az Ecole di Chartes igazgatójának s a melyben kijelenti, hogy ma már a dolog annyira jutott, hogy magának a hadseregnek kell követelnie a revíziót, nem törődve a következményekkel. Azaz, ha a hadsereg becsületét meg akarja védeni, követelje a pör újból való bizonyítását. És érdekes dolog, hogy a vezérkar lapjai, a melyek az előtt hevesen harcoltak a revízió elve ellen, most egyszerre elhallgattak. A vezérkar meg akarja mutatni, hogy nem fél a pör revíziójától. Fülöp orleánsi herceg manifesztuma nem keltett valami nagy hatást; mert ugyszólván általános az a hit, hogy az orleánsi herceg a revíziót jó alkalomnak tartja arra, hogy a hadsereget a köztársaság ellen fölizgassa.

A revízió.

A Dreyfus-ügy

Tegnap ült össze a revízió ügyében kiküldött bizottság. Ez ad hoc bíróság, melyet az igazságügyminiszter küldött ki, minden valószínűség szerint gyorsan fog határozni s hamarosan ma meghozza az ítéletét.

A Figaro már is tudni véli, hogy a bizottság előadója: Couturier ugyanazt a nézetet fogja képviselni, a mit Sarrien igazságügyminiszter a miniszteriumban képviselt.

Nem kell hozzá boszorkányság, hogy valaki egész határozottsággal kijelentse, hogy e bizottság egyenesen a revízió elrendelése mellett fog dönteni.

Most inkább arra lehetünk kíváncsiak, hogy a revízió elrendelése után kik fognak ismét megszökni? Mert hogy az igazi bűnösök és hazaárulók most kellemetlenül érezhetik magukat, az bizonyos. Olyan botrány lesz ebből, a minőt nem látott a világ.

Hogy a titkos alap körül piszkos manipulációkat folytattak a vezérkar tagjai, hogy ott tömérdek jogtalanság fordulhatott elő, az kiviláglik az új hadügyminiszter amaz első intézkedéséből, mely a közszolgálati iroda teljes reorga-

nizációjára vonatkozik. Jellemző, hogy a külföldi hírszolgálatot ezután tisztán polgári egyének fogják végezni.

Picquart.

Páris, szeptember 21.

Meyer, az Ecole des Chartes igazgatója, Pellieux tábornokhoz levelet intézett, a melyben a tábornok legszentebb kötelességének mondja, hogy sikra szálljon a mellett, hogy Picquart, a kit csak azért üldöznek, mert be akarta bizonyítani, hogy Henry hamisított, visszanyerje rangját a hadseregben. Pellieux azt válaszolta, hogy tekintettel arra, hogy a hadsereg főemberei neki szavukat adták, nem kételkedhetik az irat valódiságában, a melyet csak futólag mutattak neki. A Picquart elleni pörben gyűlölet és ellenséges érzület nélkül fog vallomást tenni. Esterházy ártatlanságáért sohasem kezeskedett. Egy dologtól eltekintve, a mit sohasem lehetett bebizonyítani, meg van győződve Dreyfus bűnöségéről, de ma már magának a hadseregnek kell kívánnia a revíziót, nem törődve a következményekkel.

Páris, szeptember 21.

A Picquart elleni pör mára kitűzött tárgyalását valószínűleg elhalasztják. A Libre Parole, Echo de Paris és Intransigeant szerint az új hadügyminiszter azokat az aktákat, melyekben Picquart hamisítással vádolják, a katonai kormányzónak már el is küldötte.

Reform és revízió.

Páris, szeptember 21.

A Soleil értesülése szerint Chanoine hadügyminiszter a hírszolgálati iroda teljes újjászervezésének kérdésével foglalkozik. Az iroda polgári tisztviselőit szaporítani fogják és a jövőben a külföldi szolgálatot tisztán ezek fogják ellátni, míg az iroda katonai tagjai csupán a műszaki kérdésekkel fognak foglalkozni.

A Figaro tudni véli, hogy a revízió ügyében összeülő bizottság mai ülésén Couturier tanácsos előadó ugyanazt a nézetet fogja képviselni, a melyet Sarrien igazságügyi miniszter fejtett ki a minisztertanácsban.

TÁRCZA.

Reggeli posta.

Irtá: Marczel Prévost.

Reggeli tizenegy óra. Kicsiny lakás a Rue Rembrandton. D. Arteny asszony, aki harmincz éves és erősen barna, a budoárjának íróasztala előtt ül és teleir egy szürkés-kék levélpapírost. Nagy fáradtsággal hosszúra nyújtja a betűket, hogy arisztokratikus legyen az írása.

„Es ne haragudjék, hogy ama bizonyos sétánk óta bánatos és nyugtalan vagyok. Értsen meg jól, barátom. Olyan édes volt a maga karján, magához simulva szorosán, a félreeső park fasorában bolyongani, ahol biztosak lehettünk a felől, hogy nem találkozunk ismerős arcokkal és átengedhettük magunkat annak a rögeszmének, hogy jogunk van az ilyen együttlétre. Ó és a szavak, a melyeket ott nekem mondott, — hiszen olyan csábítóan tud beszélni, — gyöngéd szavai mámorba ringattak s mindez arra vitt, hogy egy pillanatra elfelejttem a kötelességemet, sőt talán olyan szavak osontak ki ajkamon, amelyek ígéretnek látszottak. Milyen fantasztikus is volt ez az ígéret — nagyon kérem adja vissza, ha igaz szerelmet érez irántam — úgy mondotta, és én elhiszem, — ne éljen hát vissza azokkal a szavakkal, amelyek mámoromban törtek ki belőlem.

Ha most láthatna, bizonyára részvételt volna szegény barátjára iránt.

Lássa, amint hazatértem, megint eszembe jutottak azok a kötelességek, amelyekről kis kirándulásunk alkalmával nagyon is megfeledkeztem. Férjem már várt, sohasem fogok megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy az ő nemes szívével visszaéljek; ő elmondotta tervét; júniusban kibérel egy nyári lakot a normand partokon, hogy a gyermekekkel, minél előbb eltávozhassam Párisból. És ő, a szegény, drága férj egészen egyedül marad majd itthon, mert az üzlete kérélehetlenül visszatartja. Egész nyáron át be kell érnie az annyira gyűlölt agglegény étellel.

Azután Reni hazajött az iskolából és büszkén mutogatta jó bizonyítványát, megcsókolt (ő, ez a csók felébresztette bennem a lelkiismeretet), megcsókolt ugyanazon a helyen, amelyen tegnap a kocsiiban, a nélkül, hogy valamit sejtettem volna, hirtelen a maga ajkának érintését éreztem. És a guvernáns behozta a kis leányomat, Valentint, aki még mindig nyugtalanít a gyöngé kinézésével — de olyan élvezet a feességét hallgatni, a mikor tarkán összevegyíti az angolt és a francziát.

Egész eddigi életemet szemem előtt láttam elvonulni. Egy hü feleség, egy szerető anya életét! És meg kell vallanom, hogy abban a pillanatban nagyon rosszul bántam magával. Szobámba me-

nekültem, magamra zártam az ajtót és könnyes szemmel levelet irtam magának, mondván: „Maxime, nekünk nem szabad többé találkozunk. Erzem, nagyon is szeretem magát. Ha még továbbra is magára gondolok, ha viszont látom, — nem lesz erőm még sokáig annak maradni, a mi most vagyok, a mi lenni akarok, a minek lennem kell. Isten vele. Ne gyűlöljön meg, az fájna nekem. De nem vagyok képes magát boldoggá tenni és hálásnak kell lenni, ha arra tudom kényszeríteni, hogy távol maradjon tőlem.”

Ezt irtam magának, Maxime, ezt a levelet kellett volna kézhez kapnia a mostani helyett. És az a tudat, hogy így beszéltem magához, az estnek hátralevő idejére visszaadta a nyugalmamat. De amint ma reggel újra átolvastam a leveleket, éreztem, hogy nagyon szeretem és nem tudok bánatot okozni magának. Eltértem hát e sorokat és elhatároztam, hogy nem írok elő magának semmit. Nem, bizni akarok magában, mert tudom, hogy barátom és mindig gavallérmódra fog cselekedni. Legyen nálamál erősebb, Maxime. En nem tudom magamat arra a bölcsességre elhatározni, a melyet megkövetel tőlük a sors, de tegye meg maga. Tegye meg mindketőkért, hiszen egy a kívánságunk: az, hogy egymáséi legyünk szellemben, ha már másként nem lehetünk azokká.

Válaszoljon nemsokára, mert vágyódom a levele után; de kérem, ne mond-

Nincs veterán-egyletünk.

Hogyan? A veterán-egylet nem alakult meg városunkban? Lehetséges-e az, hogy Küllőfalva nem értette meg a kor szavát?

E szavakkal egész jogosan fordulhatott hozzám egy nyájas idegen.

Most valóban feltűnő jelenség lehetett az, hogy nálunk, hol már szorgalmasan működik több bicikli, léghajós, öklöző, láb-szánkózó egylet, valamint bor, sör, szesz, szivar, cigaretta, s aggregénység ellenes egylet, csak a veteránok voltak azok, kik nem érezték szükségét annak, hogy egyletté alakuljanak.

Pedig úgy volt! Fekete irigységgel olvastuk kedvelt helyi lapunkban, hogy a szomszédos városban a veterán-egylet vakító fényű egyenruhában diszkivonulásokat tart, s dobzó mellett büszkén lépked, majd hogy a város egy-egy érdemes polgárát a veteránok bandája milyen szivettépő, megható gyászindulóval siratta el.

Pedig városunkban is voltak számosan veteránok.

Mindig tisztelettel néztünk reájok.

Rosz nyelvek ugyan azt rebesgették, hogy e férfiak azon csatáknak, melyről ők oly fennkölt büszkeséggel regéltek, még híret sem hallották s csupán a másoktól hallott meséket saját fantáziájukkal kiszínezve adják tovább, de hát ki hiszi az ilyesmit.

Elképzelhető tehát, hogy kitörő örömmel hallottuk, hogy Kurucz Döme, a veteránok egyik disze, felvetette az eszmét, hogy a veterán-egylet megalakuljon.

A sikerült tervnek csakhamar nagy számmal akadtak pártfogói.

Mindenki, kinek fűrtjei már kissé őszültek, elgondolta, mily öröm lesz reá nézve, ha majd, mint veterán, a lelket megragadó öltözetben, mellén az egyesület által osztogatott kitüntetésekkel az utcán sétálhat.

Oh, hiszen oly könnyű lesz majd elhítni a jámbor hallgatósággal, hogy e diszöltözet viselője egykor a legádázabb ütközetekben vett részt s hogy például egy-egy karczolás, melyet talán a feleség aranyos kacsoi okoztak egy kis perpatvar alkalmával voltaképpen hősi sebeknek megmaradt nyoma?

Mindenki, ki Kurucz Dömét ismerte, e névben, e név viselőjében elég garanciát látott arra nézve, hogy a „Veterán-egylet” mihamarább megalakul.

Kurucz Döme hajdan becsületes csizmadia mester volt. S miután pár ezer cipőt nagy ügyességgel elkészített, s e téren polgártársainak nagy tiszteletét kiérdemelte, magasabb vágyak ragadták meg.

Egy jámbor nagybátyja végre elhalálozván, vagyonát reá hagyta:

Kurucz Döme sietett tehát a kaptafákat, meg mestersége többi eszközeit a jól kiérdemelt nyugalomba tenni s elhatározta magában, hogy életét a közügyeknek szenteli.

Ugy is tett! Polgártársait esténként a „Rettenhetlen orszarvu”-ban maga köré gyűjté s őket saját életéből vett lelkes példákkl a kitaró munkára serkentette.

Oh, mily áhitattal esügtek ajakán, mikor Kurucz Döme, mint veterán, az átélt vészes csatákból mesélt el hajmeresztő epizódokat.

Boldogan hallgatta ezeket mindenki, de legkivált a korcsmáros, mert hiszen Kurucz Döme ur, hűséges tisztelőinek hála fejében esténként mindég fizetett pár liter borocskát, amiből a korcsmárosnak is jócskán volt haszna.

Hogy kigyúlt Kurucz Döme ur arca, mikor a történeti nevezetességű estén — melyen a veterán-egylet megalakulásának szükségét felvette — így szólt:

— Édes jó barátaim! Dicső bajtársaim!

Itt az idő, most vagy soha, hogy megalakítsuk a veteránok egyletét. Ti, ők barátaim, kik mindnyájan éltetek és véretekét áldoztatok, jó szerenese, hogy életben maradtatok, kik bátran néztetek annyi és annyi véres csatában szembe az ellenséggel, kik rettenhetetlen bátorsággal, tüneményes leleményességgel, mint oroszánok küzdtek, ragadjátok meg ez alkalmat, hogy alakítsátok meg az én vezetésem alatt az érdekeinket képviselő egyletet.

Orkányszerűleg tört ki az éljenzés Kurucz Ádám ur gyűjtő szavai után. A poharak vígan összecseengtek. A nagy eszme megpendítőjével mindenki akart koczoztatni.

A derék veteránok, kik soha még lőpor-

füstöt sem szagoltak, magukon kívül voltak a nagy gyönyörűségtől.

Igen, ez a Kurucz kitűnő ember. Eddig, ha ők Hány Jánoskodtak, az elbizakodottak előadásai felett gunyosan nevetni merészkedtek, de most, ha hatalmas, erős testületté alakulnak, megszűnik a guny, megszűnik a kételkedés, ők urai lesznek a helyzetnek.

A közlekedésnek a városka aranytolla, Speck Vlatisláv lett a tolmácsa;

— Uraim! Kurucz Döme aranyzavakat mondott: Itt az idő, hogy magunknak egyletet alakítva, örök emlékül álljon fenn az.

Es azontul nap-nap, este-este után a „Rettenhetlen orszarvu”-ban nagy tanácskozások folytak.

Megállapodtak alapszabályaikban, az egyenruha kinézése felett 4 titkos és 3 nyílt szavazással döntöttek.

Kimondták, hogy a belépő tagok mindenike rangot kap, ki minél több tagdíjat fizet, annál nagyobb.

A városban az előkészületek méltó érdeklődést keltettek.

Másnapra volt kitűzve a megalakuló közgyűlés.

Speck Vlatisláv az agilis aranytoll — ki a szücsmesterséget űzte — indítványára a veteránok egy alkalommal — mikor Kurucz ur éppen el nem jöhetett — elhatározták, hogy Kurucz urnak, a jeles eszme felvetőjének egy diszkardot vásárolnak, melyet ünnepi küldöttséggel lakására visznek, ott lelkes beszéd kíséretében oldalára felkötik s így hozzák el majd, hogy elnököljön ezen orosz-lánszivi hős a veteránok alakuló közgyűlésén.

A lelkes adományokból csinos diszkard került ki.

Oh — gondolták — hogy fog repesni az örömtől Döme ur szive, ha e kardot oldalára felcsatolják. (Bizonyára kétszeresen is visszatéríti nekik a tett kiadásokat.)

Az ünneplő ruhákba öltözött küldöttség pontosan összegyűlekezett a kitűzött időre a „Rettenhetlen orszarvu”-ban, honnan Kurucz Döme lakására mentek.

Illedelmesen bekopogtattak s azután a kopogtatást be se várva — úgy vágytak már látni szeretett diszelnöküket — benyitottak.

jon olyat, amit nem szabad meghallgatnom.”

Ily hangon folytatódik a levél még hat oldalon át. Azután aláírja D'Arteny asszony nevének rövidítésével „Gab.” átvonással megelégedettséggel, borítékba teszi és ráírja a czímet: Maxime Renouard urnak, a külügyi hivatal attaséja, Rue Montalivet. En-Ville.

Miután egy perczig elgondolkozott, más levélpapírost vesz elő és a következő sorokat jóval hanyagabb írással veti papírra:

„Sorait megkaptam és annyit mondhatok, hogy ön nagyon okosan viselkedik. Hogy merészkedhetek nekem olyan dolgokat írni, még pedig ide, a saját házamba. Ha egy bizonyos valakinek a kezébe jutottak volna — mindennel tisztában volna ő. Azután az a hang! Valóban, kedvesem, az elégséges lett volna arra, hogy kigyógyítson abból a három éves gyöngeségből, amelyből ön három év óta hasznót húz, — hogy ha már ki nem gyógyultam volna magamtól.

De hagyjuk a multat nyugodni és ne nyuljunk hozzá többé.

Ön olyan feltétellel hajlandó visszaadni a leveletemet, hogy „időről-időre” látjuk még egymást! Ez az „időről-időre” nem rossz. Azt látom belőle, hogy önnek nincs kedvében engem gyakrabban látni. Csak ha éppen nem tud mitévő

lenni egy-egy unalmas délutánjával, akkor kegyes leendő — —

Köszönöm szépen, ön tulságosan jó, Köszönöm szépen, de semmi kedvem sincs „időről-időre” a mások helyét elfoglalhatni. Ha valaki engem csak „időről-időre” akar látni, akkor jobban szeretem, ha egyáltalán nem lát meg többé. Jobb tehát, ha most végezzünk — és ha lehetséges, ne kellemetlenkedjünk ezuttal egymásnak.

Önnek levelei vannak tölem, nos, nálam is van önnek néhány bizalmas sora, amelyek bizonyos pénzügyi vállalatokra vonatkoznak — valószínűleg megfedkezett róluk egészen. Gondolja meg hát, hogy mit is mondanának a választói ha egy szép napon ilyesmit látnának a lapokban. Cseréljük ki inkább a levelezéseinket.

A mi helyzetünk akkor világos lesz és legfőbb vágyam, hogy ne kelljen barátságatlan arcot mutatnom önnek, ha egyszer a társaságban találkozunk.

Mégis nincs inyemre, hogy ez a találkozás a legközelebbi időben bekövetkezzék. Az idén korábban elhagyom Páris, mert a férjem, ama ürügy alatt, hogy a kicsinyek egészsége miatt aggódik, már júniusban a tengerre küld, hogy annál előbb az aggregényi örömlőknek élhessen. Csak azt kérem öntől, hogy elutazásom előtt ne mutatkozzék többé nálunk. Tá-

vollétemet beleszámítva tehát csaknem egy félév mulik el, amíg viszontlátjuk egymást. Azt hiszem, ez elégséges arra, hogy emlékeinket a multba terelje.

Még egy szót, egy kis üzleti ügyben. Tudom, hogy ilyen dolgokat rövidesen és minden kerülgetés nélkül szeret elintézni és nem mulaszthatom el ezeknek a pontoknak a felidézését, hogy egészen tisztába jöjjünk a számadásunkkal. Ön mindig ezt mondotta nekem: „Megkivánok öntől egy kis fényűzést a toilletben, mert ez élvezetet szerez nekem és mert tiszteletemet akarom kimutatni benne. Magától értetődik, hogy ezért én felelek.”

Douret épen az imént küldötte el a féléves számlát és én átengedem önnek a végzést, hogy kit illet az.

És minthogy abban a nézetben vagyok, hogy inkább barátságban váljunk el — ön láthatja, hogy nem vagyok okatlan, — kész vagyok a nyugtázott számláért személyesen elmenni a mi öreg hajlékunkba a Reu Clément-Marot n.

Az ön pajtása

Gabrie

D'Arteny asszony borítékba levelet, lepecsételt és ráírja a Silberberg báró, képviselő, Avenue G. E. V. — Aztán csönget a k

lla.
teszi a
czímet:
de d'Autin
mornának.

De mi a? A küldöttség majdnem sőbalványnyá meredt ijedt bámulatában.

Nem akartak hinni szemeiknek. Nem, ez lehetetlen, talán csak gonosz ördögök inceselkednek velük, vagy optikai csalódás üvelők gonosz játékot.

Ott látták a rettentetlen hőst, Kurucz Dömét, ki órákon át mesélt a maga csodás, mindent legyőzni képes bátorságáról — térdepelve, kezeit alázatosan összekulcsolva s kétségbeesetten sikoltozva:

— Jó leszek, ne bánts, jó leszek, aranyos feleségem!

Az aranyos feleség pedig nem ismerve egy hatalmas seprőnyéllel mért erőteljes ütésekkel a legyőzhetetlen veteránra.

Kurucz Döme ijedten ugrott fel, felesége csak akkor fordult az ajtó felé, annyira lelkesen dolgozott, de késő volt:

Speck Vlatiszláv megtört szívvél törte el kétségbeesésében a kardot s zokogta a többi veteránokkal:

— Ha az elnök is ily nyulszívű, uraim, ha ily példát mutat, mondjunk le róla és terveiről.

... És elmentek könnyezve, megtört szívvél a csalódott veteránok és azóta csak csak busulnak, — kinek sem mondják meg busongásuk okát — szomorkodnak kétségbeesve.

Ime, jámbor idegen, ezért nincs nekünk veterán egyletünk.

Váradi Ödön.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —

A Dreyfus-ügy.

— Picquart nyilatkozata. —

Budapest, szeptember 22. Párisból telegrafálják: A Dreyfus-ügy bonyodalmas drámájában rohamosan játszódna le a legizgatottabb jelenetek, amelyek mind élesebb vonásokban tüntetik elő azt a nagy erkölcsi súlyedést, melyben a hajden dicső hadsereg fulladt.

Tegnap délután a francia nemzet egyik legbecsületesebb fia Picquart ezredes állott a párisi rendőrbíróság előtt, mely a titkos iratok megmutatásáért vontá felelősségre, a tárgyalást azonban elhalasztották, mert a katonai hatóság tegnapról hamisítással is vádolja Picquartot.

Picquart ezredes, aki teljesen átérzi az ismert példaszó igazságát, hogy: szólj igazat, betörök a fejed, — a rendőrbíróság előtt megjelent hírlapírók előtt a következőket mondta:

— Talán utoljára szólhatok nyilvánosan. — Figyelmeztetek mindenkit, ha a börtönben holtan találják, nem követtem el el öngyilkosságot, hanem megölte, akik félnek az igazság kiderülésétől.

Az igazság rendíthetetlen bajnokának ez a kijelentése leirhatatlan megdöbbenést keltett a hallgatóságban s Picquart a még nem régen oly népszerűtlen Picquart most megérte azt, hogy a börtönig valóságos diadalutja volt. Ellenégei sápadtan nézték, hogy tüntetnek mellette.

A királyné szobra.

Budapest, szeptember 21. Klotild főhercegnő ma értesítette gróf Csekonics Endre vörös-kereszt-egyesületi elnököt, hogy Erzsébet királyné szobrára a magyar vörös-kereszt-egyesületnek hozzá küldött gyűjtőívén 1000 forintot írt alá s az összeg befizetése iránt intézkedett. Ezzel az egyesület gyűjtése 5255 forintra emelkedett.

SZÍNHÁZ.

* Kik szerződtek jövőre Komjáthyhoz?

Komjáthy János színgazgató már most szerződött tagjait a jövő szezonra. Ezideig Komjáthy-nál a jövő virágvasárnaptól számítva újabban meghosszabbították szerződéseiket: Fenyéri Mór, Sziklay Miklós, Szentcsanak János, Rubos Árpád, Szathmáry Árpád, Fáy Flóra, Serfőzy Zseni, Szabó Irma.

* **Bérlők figyelmébe.** E hó 24-én jár le azoknak a bérlőknek az előjoga, kik a régi és az új C. bérlőre joggal bírnak. Az igazgató ez uton hívja fel a bérlőket, hogy bérlői jogukat e hó 24-ig szombat délig érvényesítsék, mert azontul, kik bérlőjegyüket ki nem váltották, az új jelentkező s előjegyzésbe vett bérlői óhajtok részére adatként ki.

* **Ujtások a színpadon.** A debreczeni színpadon mindeztideig a régi divatu kulissza rendszer s a kulisszás szoba divott. Az új szezon beálltával ez meg fog szünni. A kulisszákat eltávolítják s e helyett felhuzható bogeneket alkalmaztat a színgazgató, hasonlóan a fővárosi színházakéhoz. A színház összes kulisszás díszleteit is átalakítja az igazgató. A kulisszás termek helyett zárt szobákat alkalmaznak. A felhuzható bogenek s a zárt szobák festését ma kezdte meg a színház két ügyes festője Gyöngyössi Viktor és Erős József, kik ugyancsak serényen dolgoznak az „Aranylakadalom“ díszletein is. Most készítik a piski esata téli tájképét, — (indiskretek leszünk s eláruljuk, hogy a „Hadak útja“ cz. darabban előforduló piski esata jelenetét nálunk nyári tájkép kíséretében mutatta be az igazgató, holott a piskihidi ütközet télen történt) — mely egyik legszebb díszlete lesz az „Aranylakodalom“-nak.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok viseztadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárolások felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

— **A biboros köszönete.** Schlauch Lőrincz nagyváradi biboros a következő sürgőnyt intézte ma délelőtt Komlóssy Arthur v. főjegyzőhöz azon alkalomból, midőn Debreczen város tanácsa 25 éves püspöki jubileumán üdvözölte:

Debreczen szabad királyi város Tökintetes Tanácsának. Szives megemlékezésért s üdv kívánataiért méltóztassék tolmácsolni őszinte meleg köszönetemet, hazafias üdvözlőmet és kiváló tiszteletemet, dr. Schlauch Lőrincz bibornok.

— **Teljes tanácsülés.** Ma délután négy órákor teljes tanácsülés volt Degenfeld József gróf, főispán elnöklésével, melyen a szeptember hó 29-én tartandó rendes közgyűlés tárgyai kerültek megbeszélésre. Ugyancsak ma délelőtt tanácsülés volt Komlóssy Arthur polgármesterhelyettes, főjegyző elnöklésével, melyen folyó ügyeket intéztek el.

— Schlauch Lőrincz jubileuma.

Dr. Schlauch Lőrincz bibornok-püspök szeptember hó 21-én ülte meg püspökké szentelésének negyedszázados évfordulóját. Az egyházmegye készült a szép ünnepre, azonban a borzasztó szerencsétlenség miatt, mely gyászba borította a nemzetet, minden feltünőbb ünnepség elmaradt. A templomban azonban hála imát esdettek az egyházfejedelem életéért. A papság hódoló üdvözléssel járult az egyházfejedelem elé s értékes emléktárggyal lepte meg. Debreczen város tanácsa is megemlékezett a biboros püspök jubileumáról, akinek püspöki hatósága alá tartoznak a debreczeni r. kath. hívek s akinek áldásos főpásztori működését és áldozatkészségét a debreczeni r. kath. egyházban több kulturális intézmény hirdeti. A tanács nevében Komlóssy Arthur főjegyző távirati uton a következőleg fejezte ki üdvkívánatait a biboros püspöknek:

Főmagasságu Schlauch Lőrincz biboros püspök urnak Nagyvárad.

Püspökké felszentelése negyedszázados évfordulója alkalmából fogadja Eminenciád Debreczen város tanácsának legőszintébb tiszteletteljes üdvkívánatait.

Komlóssy Arthur, főjegyző, polgármester helyettes.

— **Az Andaházi-Szilágyi intézet gondnoka.** Az Andaházi-Szilágyi intézet gondnoki állását a szeptember 29 iki városi közgyűlésen fogják betölteni. A végrendelet értelmében, meghívják e választásra a tiszántúli ev. ref. egyházkerület püspökét és a legidősebb lelkészt. — Jelen esetben Kiss Áron püspök és Némethy Lajos egyházkerületi tanácsbíró vesznek részt a választáson. — A választás kandidálás nélkül történik és a legtöbb szavazatot nyert jelölt fog megválasztott gondnoknak elősmertetni. Jelöltek: Csiky Lajos teológiai dékán, az Andaházi-Szilágyi intézet jelenlegi ideiglenes gondnoka. Nagy Ferencz a takarékos és hitelintézet igazgatója, ki szintén két évig volt helyettes gondnok. Márton Imre ügyvéd és városi bizottsági tag. A megválasztásra legtöbb reménye van a jelenlegi ideiglenes gondnoknak Csiky Lajos hitvánárnak, aki már eddig igen sokat tett az intézetért.

— **A városi nyugdíj ellenőrző bizottság** tegnap d. u. Komlóssy Arthur főjegyző elnöklése mellett ülést tartott, a melyen özv. Simon Mihályné, özv. Szilágyi Sándorné, Varga Sándor hajdu, Kovács József erdőőr, özv. Pálfi Jánosné és Erdődi Andrásné özvegyi segély, illetve nyugdíj iránti kérvényeit tárgyalta és látta el közgyűlés elé terjesztendő véleményével. Ugyanekkor felhívta az ellenőrző bizottság a korábban alakított küldöttséget, hogy a nyugdíjalap állását vizsgálja meg s arról minél előbb tegyen jelentést.

— **Adakozások a királyné szobrára.** Megboldogult királynénk szobrára eddig szerkesztőségünk 78 forintot gyűjtött, melyet átadtunk ifj. Csóka Sámuel aljegyző polgármesteri titkárnak, ki ma ezt átküldte a Takarékos és Hitelintézetnek, részünkre pedig a befolyt és átadott adományokról a következő irást adta:

ELISMERVÉNY.

Hivatalosan igazolom, hogy Konecz Ákos urtól, az „Erzsébet királyné szobor alap“ javára 78 frtot mai napon átvettem.

Részletes kimutatás: Sesztina Lajos 50 frt, Stegmüller Árpád 10 frt, Horváth János 10 frt, Biczó Gyula 5 frt, Lám Sándor 1 frt, Jóna Dániel 2 frt. Összesen 78 frt.

Debreczen, 1898. szept. hó 22-én.

Csóka Sámuel, aljegyző, elnöki titkár.

Lapunk ezentul is hálás köszönettel vesz adományokat.

— **Az állandó választmány ülése.** Hajdúvármegye állandó választmánya ma délelőtt **Degenfeld József** gróf főispán elnöklété mellett ülést tartott, mely alkalommal a közgyűlés tárgyait készítették elő.

— **Debreczen sz. kir. város költségelő-irányzata az 1898 ik évre.** Ma vettük **Szabó József** főszámvevő munkáját, mely Debreczen sz. kir. város költségelőirányzatát tartalmazza. A vaskos füzetben látjuk a város vagyonát, bevételi forrásait és nagymérvű kiadásait. A rendes költségvetés a főszámvevő gondos megalakítása daczára is 143,910 frt 75 $\frac{1}{2}$ krajczár hiánnyal zárul, a rendkívüli pedig 66,333 frt 58 kr. Az előbbi közköltséggel, az utóbbi legelőadóhátralékokkal lesz fedezve.

— **Választás a kollégiumban.** A kollégiumban zajos élet volt tegnap délután. A főiskolai ifjusági olvasó egyesület könyvtárnokát választották. Két derék törekvő és rokonszenves ifju volt a jelölt **Kovács József** 4 jh. és **Boros Lajos** 3 jh. A választásnál erős küzdelem folyt, mivel mindkét jelölt bírja az ifjuság becsületét és szeretetét. Tegnap egésznap szokatlan sürgős forgás volt a kollégiumban. Sohamég a főiskolai olvasó egyesületnek annyi tagja nem volt, mint most, mely csupán a nagy erővel folyó korteskedésnek az eredménye. Többben vannak beiratkozva 500-nál, mely nagy szám közül azonban körülbelül százan nem szavaztak, olyanok kiknek tartozásai vannak az egyesülettel szemben. A legutolsó perczig bizonytalan volt az eredmény, végre hat óra után **Ferenczy Gyula** felügyelő tanár, kihirdette, hogy az érvénytelen szavazatok levonása után **Kovács József** 4 jh. négy szavazattal győzött. Mikor a győztes párt nemzeti színű zászló alatt, rögtönzött nóták danolása mellett végig vonult a piacz utcán, az ablakokból kendőket lobogtattak a hölgyek s óriási tömeg kísérte a menetet. Érdekes volt a menet élén egy főkortes, ki biciklin ülve, — mert a biciklinek nagy szerepe volt a voksok előkerítésénél, — egyik kezében egy öt méteres zászlót tartott, melyet minden bizonynyal bravur volt tartani, ugy a sebes menet folytán támadt léghuzam, az egyensúly fenntartása miatt.

— **Értesítés.** A város tulajdonát képező ugynevezett **Csűrűs-ház** (Csapó-uteza 3177 sz.) elidegenítése felett a névszerint való szavazásnak másodizbeni megtartása a szeptember 29-én tarandó rendes közgyűlés napirendjére tűzetett ki.

— **Debreczen város legtöbb adót fizetői.** A m. kir. adóhivatal tegnap küldötte át a városhoz a legtöbb adót fizető polgárok névjegyzékét, hogy ennek alapján a virilisták jövő évi névsorát összeállithassák. Az adóhivatal kimutatása a 200 frtnál nagyobb adót fizetőket tartalmazza s belőle a következő érdekes adatokat böngészttük ki: ötezer forinton felül egy, 3—4 ezer frt közt egy, 2—3 ezer frt közt hét, 1—2 ezer frt közt tizenhét, 900—1000 frt közt négy, 700—800 frt közt tizenhárom, 600—700 frt közt tizenhárom, 500—600 frt közt harminczkét, 400—500 frt közt harminczöt, 300—400 frt közt harminczkettő, 200—300 frt közt negyvenegy polgár fizet állami egyenes adót. Hétezer frton felül a következők adóznak:

Harstein Péter 5307.91, id. Csanak József 3244.74, Sesztina Lajos 2585.43, Vecsey Zoltán 2406.94, Rösszler Richárd 2305.59, Simonffy Imre és Simonffy Béla 2298.48, Rickl Géza 2179.52, Kövesdi János 2015.38, Jámber Ferencz 1823.26, Aron Miksa 1672.80, Biedermann József

1549.22, Reichmann Ármin 1518.34, Dragota Miklós 1506.40, Kaszanyitzky Endre 1498.85, Fried Leó és Dániel 1411.40, Kardos László 1299.11, Györffy Aladár 1207.94, Nagy Jakab 1095.40, Stern József és Szántó Győző 1084.03, Horváth István 1066.54, Bányai István 1065.57, Öreg Mihály 1050.94, Fried Emil 1046.55, dr. Ujfalussy József 1013.12, Hidvéger Mihály 1000.81, ifj. Csanak József 950.52, Hutflász Kázmér 945.00, Horváth János és Biczó Gyula 923.06, Czégely Ferencz 915.91, Hajdu Gyula 897.92, Harangi Sándor 890.41, Koszorus Lajos 882.60, Balogh István 878.53, Berger Jenő 871.14, Kéki Sándor 868.36, Szikszay Lajos 863.92, S. Szabó József 859.52, Jakobovics Aladár 856.45, Harsányi János 834.41, Móricz Ferencz 828.69, Jóna István 790.23, Weichinger Károly 789.36, Aron Manó 786.43, Szép József 781.67, Rotschnek V. Emil 755.48, ifj. Kertész István 751.50, Hochfelder Jakab 750.62, Tóth István 745.94, Polgári Bálint 740.57, Szikszay Gyula 736.69, Erber és Fleischman 730.54, Berger Henrik örökösei 723.08, Komlóssy Arthur 717.29.

— **Kitüntetett kiállító.** Biró Pál, a debreczeni gazdasági intézet volt tanára különböző kerti remek termését kiállította az 1897-iki hamburgi kiállításon. Szép terményeiért ma érkezett le a kitüntetés. Lilaszín bársonnyal környezett igazi ezüst érem, melyen a kertek nemtője virágot ültet s mellette egy szép kis fa áll. Az egész munka dombormű a következő felirással: *Algemeine Gartenbau-Austellung, Hamburg 1897.* Alexander Morvay Budapest. A kitüntetési érem a földművelésügyi m. kir. miniszter úján jött Simonffy Imre kir. tanácsos polgármesterhez, ki azt kézbesíti a kitüntetett tanárnak.

— **Furcsa!** Ma délelőtt egy levél érkezett a városházára a következő címmel:

A m. kir. központi díj- és illetékszabási hivataltól, Budapest, Vámpalota.

Tekintetes Városi Tanácsnak!

(Stadt-Magistrat.)

Debreczen.

Mivel a *Stadt Magistrat* a nyomtatott borítékon írva van, a czimező valószínűleg abban a véleményben volt, hogy a *Debreczen* sz. kir. város tanácsa nem tud magyarul. Erre csak azt jegyezzük meg, hogy nem *zöld szászok* laknak Debreczenben, hanem tizenhárom próbás magyarok.

— **Vívó tanfolyam.** A debreczeni tornaegylet kebelében fennálló vívó tanfolyam *Nagy Kálmán* egyleti vívómester vezetésével alatt megkezdte működését. — A vívóórátok hétfőn, szerdán és pénteken este fél 6 órától 9 óráig tartják, ugyanekkor fogadnak el beiratkozásokat is a tanfolyamra.

— **Elutasított felebbezés.** Említettük volt, hogy a b.-ujvárosi járás főszolgabírója, *Ferenczy Elek* különböző visszaélések és okirathamítás miatt felfüggesztette állásától *Kaszás József* b. ujjvárosi községi főjegyzőt s egyidejűleg a fegyelmi vizsgálatot is elrendelte ellene. *Kaszás József* a felfüggesztés s a fegyelmi eljárás megindítása ellen felebbezéssel élt az alispáni hivatalnál. Az alispán a *Kaszás* fellebbezését elutasította, helyben hagyta a főszolgabíró intézkedését s a fegyelmi vizsgálat vezetésével *Pákozdy Sándor* t. b. főszolgabíró bízta meg.

— **Nagy tűz Ujjvároson.** *Lichtschein* Sámuel b.-ujvárosi birtokán a napokban nagy tűz volt. Ezerkétszáz forint áru takarmány égett le. A tűz gondatlanságból keletkezett.

— **Ménlovak eladása.** Debreczen sz. kir. város tulajdonát képező három éves ménlovakból eladásra felajánlottak az államnak hat mént, ebből a ménvizsgálóbizottság négy darabot megvételre ajánlott. A tanács a megvételt helyben hagyta.

— **Köszönet-nyilvánítások.** Mindazon rokonoknak, az elhunyt kartársainak, jó barátoknak, ismerősöknek s általában a n. é. közönségnek, kik id. Gulyás Károly f. hó 21-iki végtisztességtételén való megjelenésükkel, vagy más uton is fájdalomunkat enyhíteni kegyesek voltak, ezuton mond köszönetet a gyászoló család. — Mindazon rokonok, jó barátok, kartársak, jóismerősök, ugy Debreczen szab. kir. város tisztikara, valamint a mélyen tisztelt nagy közönség, kik áldott emlékü jó férjem gyásztisztességtételén megjelenésükkel vesztés szívünk nehéz fájdalomában osztozkodva súlyos bánatunkat enyhíteni szivesek voltak, fogadják ez uton családomb nevében is hálás köszönetem nyilvánítását. Debreczen, 1898. szeptember 21. Özv. Vértessy Istvánné.

— **A budapesti m. kir. állami felső (építő) ipariskola** (VII. ker. Damjanich-u. 28. sz.) megnyitása f. hó 26-án hétfőn reggel 8 órakor lesz, ugyanakkor megkezdődik a tanítás is. Az intézet igazgatósága felhívja a rendes szakosztályba beírt tanulókat, hogy ekkorra jelenjenek meg s a kik tandíjmentességre igényt tartanak, szegénységi bizonyítvánnyal és családi értesítővel ellátott folyamodásaikat nyújtásák be.

— **A nádudvari zendülés.** A múlt év pünkösdi napján Nádudvaron véres zenebonát csináltak a szociálisták. Már az előző napokban híre járt, hogy a nádudvari szociálisták debreczeni elvtársaik küldöttjeivel együtt tanácskozára gyűlnek össze s Nábráczky István főszolgabíró már ekkor figyelmeztette a pártvezéreket, hogy ne hozzanak a községbe idegen izgatókat, de a figyelmeztetés mit sem használt, a gyűlésre összegyűlt vagy 150 ember s az asztalfőn foglaltak helyet a debreczeni küldöttek: Erben János, Fonó Sándor és Draveczky Lajos, a kik este kerülő utakon jutottak Nádudvarra. A főszolgabíró kijelentette az egybegyűlteket előtt, hogy nem engedi meg, hogy ismeretlen emberek a falu végén lopva gyűlést tartsanak s felhívta a három idegent, hogy igazolás czéljából kövessék őt a község házára s egyben betiltotta a gyűlést s azt mondta az egybegyűlteknél, ha valami sérelmük, vagy bajuk van, forduljanak ő hozzám. A három idegen apostol engedelmeskedett a főbírónak, a község házában elmondta mindegyik, ki micsoda. Nem valami biztató adatokat szolgáltatott a főszolgabírónak, mert ez kijelentette, hogy eltolonczoltatja őket. Ekkor már több száz főre szaporodott a tömeg s mindinkább fenyegető magatartásukból az látszott, hogy az idegenek eltolonczoltatását megakarják akadályozni, sőt mindenáron hallani akarták az idegen apostolok beszédét. A főszolgabíró ekkor kivertette a nép közé a debreczeni szociálistákat, itt hangosan elmondatta velük nácionáléjukat, s hangsúlyozta, hogy e felekezetenélküli s rovott előéletű emberek nem segítenek a népen, hanem csak bajba keverik. De ez a felhívás eredménytelenül hangzott el, a tömeg mind hangosabb szitkozódásokra fakadt, sőt már kö- és fadarabok is röpkedtek a szolgabíró felé. Mikor pedig a szolgabíró parancsára lovascsendőrök közrefogták az idegeneket, hogy elvezessék őket, többen a csendőröket akarták a lovaikról lerántani. — Komoly veszélyben forogtak a csendőrök is, meg a főszolgabíró is. *Váczi* őrsvezető tüzelésre vezényelte a csendőröket. Összesen 13 lövés dördült el. A lövés folytán *Garai Antal* a helyszínen meghalt, hat ember súlyos és kettő könnyebb sérülést

szenvedett. A lövesek folytán a tömeg nagy része ijedten futott szét, a rend és nyugalom azonban csak akkor állt helyre, a mikor Püspök-Ladányból is megérkezett a csendőrség. Másnap megindult a vizsgálat, a melynek folyamán százhat ember került a vizsgálóbíró elé. A vizsgálat befejeztével a debreczeni törvényszék hatvanöt vádlottat részben hatóság elleni erőszak s részben izgatás miatt vád alá helyezett, negyvenkét vádlott ellen a további eljárást beszüntette. A törvényszék végzését a debreczeni ítélőtábla helybenhagyta s így a monstre tárgyalást a törvényszék október 17. és következő napjaira tűzte ki.

A vidék gyásza.

Gyászistentisztelet H.-Nánáson.

Folyó hó 17 én délután 4 órakor a zsufolásig megtelt gyászleppellel bevont templomban Nagytiszteletű Pákozdy Lajos mondta a könnyekig megható remek imát. Csak zokogás, csak sírás hallatszott az egész templomban s az ima többször megszakadt az ősz lelkipásztor megindultságától. A városi dalárda „A halálnak éjszakája” és „Lelkünk borítja néma fájdalom” című gyászeneket adta elő. Hétfőn délelőtt 10 órakor a fiúiskola udvarán melynek kapuit Paulinyi Vilmos, e minden szépért, nemesért oly melegen érző férfi vonatta be gyászleppellel — szép számu közönség részvétele mellett tartott meg a gymnasiumi és összes népiskolai növendékek gyászünnepélye. — A növendékek a XC-ik zsoltár 1. és 2-ik versét együttesen énekeltek, azután Kiss Illés tanító szavalta el mély érzéssel Pósa Lajos remek költeményét „Meghalt a királyné”. Utánna Barcsa János tanár mondott ügyesen összeállított emlékbeszédet felsőes királynénkről. Ennek megtörténte után a növendékek az egybegyűlt közönséggel együtt levett kalappal énekeltek el „Isten áld meg a magyart”.

Délután a zsidó templomban tartott gyászistentiszteletet, melyen az ev. ref. egyház tanárai és tanítói nagy számmal vettek részt. Sajnos, hogy az istenitiszteletből semmit sem értettünk, mivel az teljesen héber nyelven folyt le. A főrabbi imáját azonban sikerült hű fordításban megkapni, mely szóról-szóra így hangzik: „Világok Ura, Szelleme alkotója, lelkek Teremtője! Megtört szívvel járunk eléd, mert ellankadt beszédünk a nagy fájdalomtól a bennünket ért rémitő szerencsétlenség miatt. Elragadtatván tőlünk drága hazánk jóságos anyja, ki ártatlanul üldözve, gonosz kéz által elhullott, meggyilkoltatott erdei vadhoz hasonló, minden emberi érzésből kivetkőzött szörnyeteg által.

Azért nincs nyelvünkben szó, mert a fájdalomtól elnémultunk. Hozzád könyörgünk irgalom Istene, fogadd kérésünket! Nyisd meg éden kapuit jóságos lelkű, boldogult Erzsébet királyné szellemének. Hadd örvendezzék a felső rétegek szentjeivel az igazságosokkal, mindazokkal, kik a Te utaidon jártak. — Add meg neki jutalmát azon kegyeiért, melyeket tett élete minden napjaiban, minden emberrel. Terjeszd reá védő szárnyaidat. Engedd élveznie az igaz jót, mely tenn van tartva a nemes lelkek számára.” Amen.

Balmaz-Ujváros.

Folyó hó 19 én Balmaz-Ujvárosban tartott képviselői gyűlésen Ujhelyi Kálmán róm. cath. lelkész szép beszédben emlékezett meg felejthetetlen Erzsébet királynénkről s felkérte a képviselő testületet, hogy a nagy királyné halála felett mély szomorúsága s királyunk Ó felsége iránt pedig mély részvételének adjon kifejezést.

A képviselő testület mély meghatottsággal állva hallgatta végig a beszédet s elhatározta, hogy a lelkész indítványához egyhangulag szíve mélyéből hozzájárul s Ó felsége a királyné szobrára 200 frtot megszavaz.

Ez alkalommal Ferenczy Elek elnöklő igazságos s a község ügyeit szíven viselő főszolgabíró urnak ugyancsak Ujhelyi Kálmán indítványára nagy lelkesedéssel egyhangulag rendíthetetlen bizalmat és köszönetet szavazott a képviselő testület.

Hajduvármegye közgyűlése.

(Folytatás és vége.)

H.-Nánás város polgármestere a Zajgatói és tedeji koresma épületek lebontása tárgyában hozott városi képviselő testületi határozatot id. Kovács László ottani lakosnak az ellen beadott fellebbezésével felterjeszt.

Földes község kérelme az iránt, hogy egy tenyész bika beszerzési árának pótlására az ebadó pénztárból részére 100 frt adományoztassék.

H.-Böszörmény város polgármestere a városi takarékpénztárának, f. évi május 28-ik napján tartott közgyűlése jkvét beteterjeszt.

A b.-ujvárosi járás főszolgabírója. H.-Dorog község képviselőtestületének a gör. kath. templom kijavítását s kápláni lakok építését tárgyzó határozatát jóváhagyás végett felterjeszti.

Ugyanaz Egyek község képviselőtestületének egy új község ház felépítését célzó határozatát felterjeszti.

H.-Böszörmény város közönségének a nem helyben lakó iparosok iparkészítményének a heti vásárokon nem árusíthatásáról szóló szabályrendelete jóváhagyás végett felterjesztik.

A b.-ujvárosi járás főszolgabírója H. Hadház község képviselőtestületének egy külkézbesítői állás rendszeresítése ügyében hozott határozatát jóváhagyás végett felterjeszti.

Ugyanaz a községi faiskola kezelését a gazdasági ismétlő iskolát vezető tanítóra ruházó határozatát jóváhagyás végett felterjeszti.

Ugyanaz M.-Péres községnek a Piké János elleni 16 frt 80 kr. betáblázott követelése törlesztésére vonatkozó nyilatkozatát jóváhagyás végett felterjeszti.

N.-Nánás város polgármestere Udvarhelyi József ottani lakosnak az öt városi képviselő testület határozat ellen beadott fellebbezését felterjeszti.

A debreczen füzes-abonyi ohat polgári h. é. vasut részvénytársaság értesítése arról, hogy a társaság igazgatóságának helyiségét Budapestre tette.

H.-Böszörmény város polgármestere, a Vénkerti szőlőbirtokosság hegyközségi szervezési szabályzatát id. Uzonyi Péternek az ellen beadott felszólamlásával beteterjeszti.

A b.-ujvárosi járás főszolgabírója Bocz Elek h. sámsoni róm. kath. kántortanítónak a kórházban ápolt egyik gyermeke után követelésben álló gyógyköltőség elengedését tárgyzó kérvényét beteterjeszti.

H.-Szoboszló város polgármestere, a néhai Szívós Géza volt városi főjegyző özvegye részére, ferje 4 havi fizetését temetési költségekre kiutaló határozatát jóváhagyás végett felterjeszti.

A b.-ujvárosi járás főszolgabírója H. Hadház község képviselőtestületének a Dugó melletti homok földeknek szőlő telepítési czélokra leendő mikénti eladását tárgyzó ujabbi határozatát jóváhagyás végett felterjeszti.

H.-Szoboszló város polgármestere Fekete János és társai ottani lakosok-

nak, egy hidépités engedélyezését megtagadó városi képviselőtestületi határozat ellen beadott fellebbezését felterjeszti.

A b.-ujvárosi járás főszolgabírója Csege község képviselőtestületének csendőrlaktanya építése ügyében hozott határozatát jóváhagyás végett felterjeszti.

A b.-ujvárosi járás főszolgabírója Hajdu-Dorog község képviselőtestületének a Klein József fakereskedő részére a község számlájára kiszolgáltatott fák árába 853 frt 76 krt kiutaló határozatát Murvai Antalnak az ellen beadott fellebbezése folytán felterjeszti.

H.-Böszörmény város polgármestere az ottani közbirtokosság által a város javára tett vagyonátruházási ajánlatot el nem fogadó városi képviselőtestületi határozat ellen Paksy Károly és dr. Magi Kálmán által beadott fellebbezéseket a vonatkozó iratokkal felterjeszti.

A nádudvari járás főszolgabírója Kaba község képviselőtestületének a gyógyszerári épület s annak telke eladása tárgyában hozott határozatát jóváhagyás végett felterjeszti.

H.-Nánás város polgármestere a mezőőrési főkönyvek jövőbeni mikénti vezetését tárgyzó képviselőtestületi határozatot Sebestyén Miklós nyilvántartó és Ormós László városi irnok által ellen beadott fellebbezés folytán felterjeszti.

Hajdu-Nánás város polgármester Jámbor Zsuzsanna és Jámbor Sándor ottani lakosoknak a kiskoru Jámbor Katalin volt kórházi ápoló után követelésben álló 267 frt 75 kr gyógydíj elengedését kérő folyamodványát felterjeszti.

Kir. állami állatorvos Kovács Elek csegei kör állatorvos oklevelét kihirdetés végett beteterjeszti.

Jószay Antal közigazgatási kiadó kérvénye egy havi szabadságidő engedélyezése iránt.

Nagy Gábor közigazgatási irnok hasonló kérvénye.

Sápi Lajos és társai vármegyei hajduk kérvénye fizetési illetményüknek, drágasági pótlék czimén javítása iránt stb.

Vegyes.

Az antikrisztus. Párisban a rue Albony egyik szállodájában a minap egy fekete bőrű vendég érkezett. Arras Léonnak írta be magát; harminczöt éves és szülőföldjéről, Haitiből érkezett. Délután idején becsengette a pinczért és bérkocsit rendelt. Nagy volt a személyzet és a lakók bámulata, amikor Arras bő fehér leplekbe burkolva, fején tövis koszorúval, kezében feszülettel lehaladt a lépesőn és beült a kocsiba.

— A boulevardokra hajtson, szólta a kocsishoz, majd megmondom, hogy mikor álljon meg.

A boulevard de Sebastopolnál megállította a kocsit és szónokolni kezdett:

— En vagyok az antikrisztus. Az Isten küldött le és hirdetem a párisiaknak, hogy jobb idők közelednek.

Képzelték, mily ujjongással fogadták a profétát.

— Tovább! — szólta aztán az antikrisztus.

Csakhamar rengeteg néptömeg kísért a kocsit.

— Nekem elég volt ebből ennyi, szólta a kocsis, tessék más kocsit fogadni, én nem megyek tovább.

Erre az antikrisztus összeveszett a kocsissal és egy negyed óra mulva Arras urat vitték a megfigyelő osztályba.

Légújítás a svájci Alpesok fölött.

Svájczban rendkívüli vakmerő és érdekes légújítási kísérletre készülnek. Spaltein, a leghirebb és legbátrabb légújítók egyike, aki két év óta Zürichben lakik, ezelőtt egy évvel Heim tanárral, az ismert meteorologussal s más tudósokkal

elhatározta, hogy tudományos tanulmányok, nevezetesen meteorológiai megfigyelések czéljából is, léghajón röpködjék át a svájci alpesek legmagasb csúcsai fölött. A ballon — „Vega”-nak keresztelték — aug. 30-ikán érkezett Zürichbe. Dimenziói túlhaladják a Spelterini vagy más léghajósok által eddig használt léggömbök dimenzióit. Felülete, 58 méter kerület mellett, 1065 négyszög méter. A ballon 3268 köbméter gázt foglalhat magában. Horderejét 110.000 kilóra becsülik. Saját súlya a kosárral együtt 1000 kiló, a légi passzírok, valamint a magukkal viendő eszközök, mérő szerek és szerszámok súlyát 400 kilóra tervezik, mihez még legalább 2000 kiló ballaszt jön.

A ballont a legnagyobb gonddal készítették, még pedig Párisban. Anyagul a legjobb selymet használták, 6336 külön selyemdarabot használtak fel, melyek varrásainak összes hossza 4400 méter. Ismételt firnisszolás által a selymet lehetőleg légmentessé tették. A ballon tíz napig marad Zürichben közszemlére téve, aztén Sittenbe (Wallis kanton) szállítják. Itt az utolsó előkészületeket teszik meg s aztán, mihelyt az időjárás az Alpeseken keresztül déli irányban való szállásra kedvező lesz, Spelterini és társai 5000 méternyi magasságra szállnak föl. Vajon nem fogják-e őket is nemsokára úgy keresni, mint ahogy most Andréet keresik?

Irodalom és művészet.

* **A magyar Svajcz.** Fájhat a szive mindazoknak, a kik külföldön töltik a nyarat és hazatérve, meglátják írásban és képen a magyar Svajcznak mondott Trencsénmegyét, melyet a Fővárosi Lapok legutóbbi száma közölt és folytatólag még közöl is a legközelebbi szám. Mintegy 30 gyönyörű illusztráció tárja elénk e kárpátaljai megye természeti szépségeit, melyekhez hasonlót aligha találni másutt. Rövid, de mindent felölelő szöveg kíséri a képeket és meglevenedik előttünk a jelen és a dicsőség teljes mult. Dicséretes terv az, hogy oly intelligens ujság, mint a Fővárosi Lapok, ismertesse ilyen módon az ország egyes vidékeit a multban és jelenben. Ez volt az egyedüli hetilap, mely már e számban gyászkeretben közölte a királyasszony arczképét a legszebb fohász kíséretében s mindezek mellett ő Felsége a király buziási látogatásáról is közölt sikerült fényképeket. A lap maga oly kedves, oly pompásan megszerkesztett és finoman kiállított ujság, hogy nagy multjához méltón magasan felette áll a mi hetilapjainknak és a külföld legjobb képes lapjaival versenyez. A magyar közönségnek kellene lehetővé tenni, hogy az ilyen hetilap tovább fejlődjek, ajánlani azt az ismerősök között legalább annyira, hogy egy-egy mutatónyit kérjenek (Budapest V., Dorottya-utca 10). hátha megtetszik nekik ez a kedves, régi ujság.

CSARNOK.

A sors.

(Regény.)

55.

— Írta: **Francisco de Renzis.** —Fordította: **Váradí Ödön.**

(Folytatás.)

De az ég felhőbe burkolja őket: a sötét, félelemgerjesztő éjben gond nélkül vitorláznak tovább erejükben, hajógerincük ügyes elkészítésében, s vitorlaik művésziességében bizva, melyek arra hivatják, hogy az ellenséges elemekkel szembe szálljanak. Különböző irányban haladnak, egyik a másik által látszik vonzattatni, míg végre a fenyegető veszély legkisebb sejtelve nélkül, a sötét éjben összeütköznek és mindkettő elpusztul.

Igy van ez az emberi életben is. Két jó, derék nemes lény, kik arra vannak teremtve, hogy szeressenek, kiket isten életre hívott, hogy boldogok legyenek, egy közös fájdalomban találkoznak egymással.

Itt van egy eszes ártatlan gyermek, ki ismeretlen ideálja után vágyódik. Egy idegen ember jön elé, pillantásuk találkoznak s a leány e férfura bizta jövőjét, neki nyújtja örömeit, osztozik fájdalmában, az ő egész lénye.

Talán ez az ember egyetlen az ezrek között, ki mást szeret, s a szegény gyermek minden sejtelve nélkül s nevetve megy a katasztrófa elé, mely reá vár.

Csak egy jelentéktelen körülmény kellett volna, hogy a férfi más oldalra pillantson, egy más utczába menjen s a leány boldog lett volna.

Tragikai esemény készül: az esetlegeségeket összezsomósult számai összebonnyolódnak: egy szó, egy tekintet, egy kiáltás talán elhárítaná, visszatartaná esetleg a veszélyt, visszatartaná esetleg egy gyilkos kezét.

De a sok eset közt, mely menekülésre vezet, elő áll az mely öl.

Kinek büne ez? Ki okozza a könyveket? Ki tesz bennünket tönkre? Ki a tragoedia ismeretlen szerzője? Ha legalább tapsolni lehetne új művészetének. De az szerény ösmeretlen marad, nem írja nevét műveire.

Némelyek fátumnak hívják, mások istennek nevezik.

Ha fátumnak hívják, mért létezik ilyen kegyetlen hatalom? Ha istennek hívják, mért van teremtményei között annyi — ki ártatlanul szenved.

Camilla és Fortunato szerették egymást. A lánczából, mely őket övezte, csak egy szemnek kellett volna leoldódni s a vész, mely fejeik felé tornyosult, el lett volna hárítható.

Ha egy hatalmas kéz a fiatal embereknak s leányoknak életét összeköté (szerelem által) könnyű lett volna neki e rettenetes esetnek egyszerű vagy szerencsés megoldást adni. Egy barát szava, egy jó tanács, egy józan ész ítélete a véletlennek elborító körülményeit megakadályozhatta volna.

Fortunatonak hidegvérűen vizsgálódnia kellett volna s gyanuját megerősíteni. A bankárnak vissza kellett volna térni lakába s a leányát vigasztalni, de nem vehette szívére, hogy Camillát könnyezni lássa. Nem is sikerült neki a szeretett férfit visszavinni, így pedig nem volt bátorsága arra, hogy a szegény leány aggódó kéréseit meghallgassa s fájdalmas csalódásának tanuja legyen.

Azért határozta el, hogy az éjszakát a klubban tölti s fájdalmát a heves játékszenvedély által csillapítja le. Így volt ez megírva! Mialatt Forneri nyugodtan egész közönyösséggel vesztette pénzt, az események tovább haladtak medrökben. Egy új személy jelent meg a küzdőterén. Ez Gabriella nővér volt. Ez fivérének sokat irt Camillának a fiatal nápolyival való házassága felől, őt tanácsa s óhaja által sürgette, azt hitte, hogy az ő, isten szolgálatában töltött élete ezen öröm által lesz jutalmazva. Egyre jobban nőtt óhaja, hogy a menyegzőnél jelen legyen s mindent megtett ennek elérésére.

Idegbántalmára, egy tartós, nyugalmas bajra emlékezett, mely nem árt senkinek. Ennélfogva a párisi egyetemről egy orvost hozatott, ki nagy csodálkozásra kinyilvánította, hogy szívujja van. Nevetett bizonyítványt kért felőle s később nyolcz nap mulva engedélyt nyert arra, hogy Itáliába utazzék, gyengélkedő egészségét helyreállítandó.

A gyengélkedő egészség valóban csak üres szólam volt, minthogy Gabriella nővér ez időtájt ifjúsága s egészsége teljében virágzott. Középkorában volt azon

személyeknek, kik tulajdonképen arra látszottak teremtve, hogy az idővel daczoljanak; bizonytalan ingadozó koru volt, melyben a nők születésük idejéről el szoktak feledkezni s a közönségre bízzák életkoruk kitalálását, hihetetlen nehéz probléma, mert harmincz s negyven év között egy nő leány, anya s nagyanya lehet, s midőn még vállaiban, oválarozzában s tüzes szemében van elegendő inger arra, hogy egy férfit magába szerelmessé tegyen.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tózsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. szeptember hó 22-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	119.75	120.25
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2%	—	120.—	121.—
„ koronajárdék 4%	—	98.30	98.80
„ regále vált. köt. 4 1/2%	—	100.15	100.90
Osztrák aranyjárdék 4%	—	121.—	121.50
Egységes államkötvény 4 1/10%	—	101.20	101.70
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	140.50	141.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	389.50	390.—
Osztrák hitelbank részvény	—	355.—	355.20
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	100.—	100.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	—	123.—	124.—
„ „ 3%-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	120.60	121.60
Magyar vörös keresztsorsjegy	—	10.75	11.25
Osztrák „	—	19.75	20.25
Olasz „	—	11.85	12.20
Bazilika sorsjegy	—	6.60	7.—
Jó-sziv „	—	3.80	4.10

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.65	5.74
20 márkás arany	—	—	11.75	11.79
20 frankos arany	—	—	9.51	9.54
1 Sovereigns	—	—	12.01	12.05

Budapesti gabonatózsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. szept. 21-én.

A kész buzaüzletben ma nem volt árváltozás. Az üzlet csöndes hangulatban nyílt meg. A kínálat mérsékelt volt, a kereslet korlátolt. Eladatott 30.000 mm. amelyért teljes napi árakat fizettek.

Rozsban csekély volt az üzlet változatlan árak mellett.

Tengeri elkelt néhány kisebb tétel változatlan árakon.

Zabban elkelt néhány kocsirakomány változatlan áron.

Eladatott:

Buza új. Tiszavidéki. 100 mm. 80-6 k. 9.35 forinton, 100 mm. 89 k. 9.45 forinton, 300 mm. 80 k. 9.30 forinton, sárga, 300 mm, 80.5 k. 9.60 frton, sárga, 100 mm. 80 k. 9.25 frton, mind három hónapra.

II. Matáridő-üzlet.

Az üzlet csöndes hangulatban és olcsóbb árakon nyílt meg. A forgalom igen gyöngye volt, később némi hullámzások után az árak javultak.

Hivatalos zárórfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	8.74—	8.77
„ júniusra	—	—
Rozs szeptemberre	7.36—	7.38
Tengeri máj.—jul.-ra	4.45—	4.47
Zab szeptemberre	5.35—	5.37

Délután 4 órakor zárlat:

Buza júniusra	—	—
„ ószre	8.98—	8.99
Rozs szeptem.	7.—	7.02
Zab	5.35—	5.36
Tengeri máj.—jun.	4.64—	4.65
Repeze augusztusra	12.75—	12.85

Menetrend.

I. Debreczeni országos-vásár alkalmával:
(az ugynevezett fővásár vasárnapi és hétfői napján)

a) Debreczen—püspökladányi vonal.

1776 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonal 1723 sz. vonat I. II. III. o.
146	ind. Püspök-Ladány érk.	128
203	Kaba	108
223	Szoboszló	1244
234	Vérvölgy 104. sz. őrház	1231
241	Ebes	1224
250	Ondód 107. sz. őrház	1214
303	évk. Debreczen ind.	1209

b) Debreczen—szerencsi vonal.

4667 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4670 sz. vonat I. II. III. o.
719	ind. Hadház érk.	308
787	Alsó-Józsakert 117. számú őrház	340
755	évk. Debreczen ind.	320

II. Nyiregyházi országos vásár napján:

4668 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4669 sz. vonat I. II. III. o.
554	ind. Debreczen érk.	607
617	Alsó-Józsakert 117. számú őrház	550
634	Hadház	533
648	Téglás	519
706	Ujfehértó	496
721	C. ászárszállás m. r. h.	426
781	évk. Nyiregyháza ind.	414

III. Szatmári országos vásár napján:

1778 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	1774 sz. vonat I. II. III. o.
656	ind. Királyháza érk.	702
720	Fekete-Ardó	642
738	Nevetlenfalu 98. sz. őrház	625
741	Halmi	622
800	Mikola	540
823	évk. Szatmár ind.	513

IV. Munkácsi országos vásár napján:

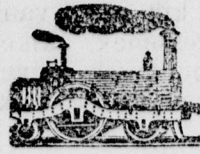
470 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások
556	ind. Csap
603	Eszény 225. sz. őrház
626	Bátyu
643	Barkaszó 278. sz. őrház
656	Sztrabicsó-Gorond
717	évk. Munkács

V. Derecskei országos vásár napján:

Vegyes vonat 4515 I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonat 4518 I. II. III. o.
850	ind. Derecske érk.	704
420		254
910	évk. Sáránd ind.	645
440		234

- Megjegyzések.**
- Az állomások neveitől balra fekvő idők felülről lefelé, a jobbra fekvő idők pedig alulról felfelé olvasandók.
 - A vonatok közlekedési ideje a közép-európai idő szerint van kitüntetve.
 - Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhúzásával van megjelölve.
 - × = Feltételes megállás.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: Konecz Ákos.
Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. május hó 1 től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul	Vonat	Érkezik
P.-Ladány* - - - 12.— déli	Vegyesvonat	1.28 délután
P.-Ladány - - - 3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.11 délután
P.-Ladány - - - 8.15 este	Személyvonat	9.45 este
Budapest - - - 9.01 reggel	Gyorsvonat	1.54 délután
Budapest - - - 12.36 délután	Személyvonat	8.10 este
Budapest - - - 13.27 este	Személyvonat	5.35 reggel

Debreczen—M.-Sziget

Szatmár - - - 5.22 reggel	Személyvonat	1.— délután
M.-Sziget - - - 3.— reggel	Személyvonat	9.45 délelőtt
M.-Sziget - - - 3.56 délután	Személyvonat	10.49 este
M.-Sziget - - - 6.59 délután	Gyorsvonat	11.40 este
M.-Sziget - - - 6.55 este	Tv. sz. sz.	7.— reggel

Debreczen—Szerencs

Szerencs - - - 8.25 reggel	Személyvonat	11.26 délelőtt
Szerencs - - - 4.02 délután	Személyvonat	7.06 délután
Szerencs - - - 7.05 este	Személyvonat	8.55 este

Debreczen—Füzes Abony

Füzes-Abony 4.42 reggel	Vegyesvonat	18.24 délelőtt
Füzes-Abony** 4.16 délután	Vegyesvonat	8.00 délután

Debreczen—Nagy-Léta—Vértess

N.-Léta—Vértess 8.35 reggel	Vegyesvonat	10.46 délelőtt
N.-Léta—Vértess 4.21 délután	Vegyesvonat	6.24 délután

Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök

B.-Szt-Mihály 5.38 reggel	Vegyesvonat	8.58 reggel
B.-Szt-Mihály 4.06 délután	Vegyesvonat	7.02 délután

* Minden kedden
** Csak Tisza-Püredig.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik	Vonat	Indul onnan
P.-Ladány - - - 7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.12 reggel
P.-Ladány - - - 5.14 reggel	Személyvonat	4.06 reggel
Budapest* - - - 9.15 este	Gyorsvonat	9.15 este
Budapest - - - 3.36 délután	Személyvonat	9.15 délelőtt
Budapest - - - 6.50 délután	Gyorsvonat	2.11 délután
Budapest - - - 2.40 éjjel	Személyvonat	7.05 este

M.-Sziget—Debreczen

M.-Sziget** - - - 7.51 reggel	Személyvonat	4.— reggel
M.-Sziget - - - 12.16 délután	Személyvonat	6.— reggel
M.-Sziget - - - 6.54 délután	Személyvonat	1.31 délután
M.-Sziget - - - 8.54 este	Gyorsvonat	4.11 délután
M.-Sziget - - - 10.12 este	Személyvonat	3.46 délután

Szerencs—Debreczen

Szerencs - - - 8.09 reggel	Személyvonat	5.02 reggel
Szerencs - - - 12.31 délután	Személyvonat	9.07 délelőtt
Szerencs - - - 7.57 este	Személyvonat	5.20 délután

Nagy-Léta—Vértess—Debreczen

N.-Léta—Vértess 7.18 reggel	Vegyesvonat	5.18 reggel
N.-Léta—Vértess 3.13 délután	Vegyesvonat	1.00 délután

Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök—Debreczen

B.-Szt-Mihály 8.17 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel
B.-Szt-Mihály 6.41 este	Vegyesvonat	3.27 délután

Füzes-Abony—Debreczen

Tisza-Püred - - - 8.— reggel	Vegyesvonat	4.18 reggel
Füzes-Abony 5.36 délután	Vegyesvonat	11.39 délelőtt
F.-Abony*** - - - 7.50 este	Vegyesvonat	5.25 délután

* Csak P.-Ladányig.
** Csak Szatmárról.
*** Csak Ohat-Köcsig.

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig; vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Órasszámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (vallaskülönbség nélkül), ha a végzettség a templomban történik	2	1.40
A temetőbe ki és vissza	1	20
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1	20
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal meneti vagy jöveti kézi tászkával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi tászkával	50	30
A kecsis mellé elhelyezett minden darab malha után 10 kr. jár	50	30
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszgár, kertészeti egylet és gözmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyterdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	1	60
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1	20
Minden következő órára	40	30
A katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.

Árverési hirdetés.

A Debreczen sz. kir. város tulajdonát képező Nagy-cserei, Fancsikai és Bánki erdőrészek makktermése **1898. szeptember hó 28-án** 1898. év október 1-től makkoltatás czéljából a városház kistanácsstermében **delelőtt 10 órakor** tartandó nyilvános szóbeli árverés útján haszonbérbe adatik, miről érdeklődők azon megjegyzéssel értesítenek, hogy az árverési feltételek a városi számvévi hivatalban megtekinthetők s az árverelők által a kikiáltási ár 10%-a készpénzben az árvereltető bizottság kezéhez leteendő.

Debreczen, 1898. szeptember 19-én.

A városi tanács.

874-1-1

Csokonai

nyomda- és kiadó-részvénytársaság

könyvkötészetében

Debreczen, Placz-utca, a városházzal szemben; bemenet a hal-
utca felől is,

mindennemű bekötési munkák a legszebben,
legtartósabban és a mi fő: **a legolcsóbban**
készítetnek.

Iskolai könyvek darabja 15 krtól feljebb.

Mindennemű **disz munkák**, térképek és más fali táblák,
felragasztása stb. a leggondosabban eszközöltetik.